

קיצור הדף היומי

יום ראשון, ט"ו בתשרי תשפ"ב מגילה ז

קביעת פורים לדורות, ואסתר ניתנה ליכתב, וברוח הקודש

א. שלחה אסתר לחכמים: **קבעוני** לדורות.

שלחו לה: קנאה את מעוררת עלינו בין האומות.

שלחה להם: כבר כתובה אני בדברי הימים למלכי מדי ופרס.

ב. שלחה אסתר לחכמים: **כתבוני** לדורות.

שלחו לה: כתבתי לך שלישים מלחמת עמלק ג"פ ולא רבעים

עד שמצאו א. 'כתג זאת' - מה שכתוב כאן ובמשנה תורה.

ב. 'זכרון' - מה שכתוב בנביאים.

ג. 'נספר' - מה שכתוב במגילה.

אבל לרי"ה: א. 'כתג זאת' - מה שכתוב כאן.

ב. 'זכרון' - מה שכתוב במשנה תורה.

ג. 'נספר' - מה שכתוב בנביאים,

• שמואל: אסתר אינה מטמאה את הידים.

ושאמר: דברוח הקודש נאמרה - לקרות ולא ליכתב, וכרי"ה.

אבל לשאר תנאים: קהלת מקולי ב"ש ומחומרי ב"ה,

אבל רות ושיר השירים **ואסתר** - מטמאין את הידים.

מנין שאסתר ברוה"ק נאמרה

ר"א: 'ויאמר המן בלבו'.

ר"ע: 'ותהי אסתר נשאת חן בעיני כל ראה'.

ר"מ: 'ויודע הדבר למרדכי'.

ריב"ד: 'ונבזה לא שלחו את ידם'.

שמואל: 'קימו למעלה מה שקיבלו למטה.

[רבא: לכולם יש פירכא חוץ משמואל].

רב יוסף: 'וימי הפורים האלה לא יעברו מתוך היהודים'.

רנב"י: 'וזכרם לא יסוף מזרעם'.

משלוח מנות ומתנות לאביונים

רב יוסף: 'ומשלוח מנות איש לרעהו' - **שתי מנות לאיש** אחד.

'ומתנות לאביונים' - **שתי מתנות לשני** בני אדם.

ר"י הנשיא שלח לר"א: ירך עגל משולשת וחבית יין למשלוח מנות

רבה שלח למב"מ ביד אביי: שק תמרים וכוס קמח קלוי מתוק

והחזיר לו: שק זנגביל וכוס פלפלים חריף

• אביי: כשיצא ממר היה שבע ואעפ"כ כשהגיע לשם הביאו לו

שישים קערות של שישים מיני מאכל, ואכלתי מהם שישים

פלוגי ואח"כ צלי קידר ורציתי לכסוס הקערה לאחמ"כ

זהו שאומרים: עני רעב ולא יודע, א"נ מקום יש למיני מתיקה.

• אבא ורחב"א החליפו סעודתם ביניהם אכלו וצלו ובשנה שניה החליפו

סעודת פורים

• רבא: חייב לבסומי עד דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי.

רבה ורבי זירא סעדו יחד והתבסמו, קם רבה ושחט את ר"ז.

למחר ביקש רחמים והחיהו. לשנה הבאה כשרצה לסעוד אתו

א"ל: לא בכל שעה מתרחש נס.

• רבא: אכלה בלילה לא יצא, **דימי משתה ושמחה**,

ר"א ישב לפני ר"כ העריב ולא באו רבנן. וא"ל שטרודים בסעודה,

ואי אפשר בלילה כרבא, ושנה ממנו ארבעים פעם כמונח בכיסו.

אין בין יו"ט לשבת אלא אוכל נפש בלבד.

הא לענין מכשירי אוכל נפש - זה וזה שוין.

ודלא כר"י דמתיר אף במכשירין.

ת"ק 'הוא' - ולא מכשיריו. [לכם ולא לנכרים ולא לכלבים]

ר"י 'לכם' לכל צורכיכם. הוא במכשירין שאפשר לעשותן בעיו"ט שאסור

אין בין שבת ליום הכפורים, אלא שזה זדונו בידי אדם וזה זדונו בכרת.

הא 'לענין תשלומין' - זה וזה שוין.

וכרנב"הק שעושה את יוה"כ כשבת לתשלומין.

מה שבת אף יוה"כ מתחייב בנפשו ופטור מן התשלומין.

כרחב"ג חייבי כריתות שלקו נפטרו, ד'ונקלה אחיך לעיניך' כיון

שלקה כאחיק, וחלוקין עליו חביריו.

רבא: נרב: אין בין יוה"כ לשבת אלא שזה זדונו בידי אדם וזה בכרת.

א. ר"נ: כרי"צ: אין מלקות בחייבי כריתות. ואין כרת בידי אדם.

שחיי"כ היו בכלל, ויצאת כרת באחותו לדונה בכרת ולא במלקות.

ב. רב אשי: אפי רבנן, זה **עיקר** זדונו בידי אדם, וזה בכרת.

לרפואת הגה"צ ר' ישראל איסר בן חיה רוזא

[לינק להצטרפות](#)